

A. S. R. Principele Ferdinand

Palatul de la Cotroceni

La capătul Bulevardului Elisabeta, departe, dincolo de cheiul Dimboviței, în mijlocul unui parc ca din povești, se află Palatul Cotroceni, altă dată reședința de toamnă și de primă-vară a perechei regale romine, azi reședința continuă a prințului și prințesei României.

E incintător parcul și castelul acesta, și când te afli în inima Bucureștiului, la cel alt capăt al marelui Bulevard, capăt ce dă în Calea Victoriei, și lași ochii să pătrundă zarea ce se întinde spre Cotroceni, par'că prin ceață îți apare reședința viitorului rege, sus în culmea unui deal, după ce șinele tramwayului electric, coborând o vale și urcând o colină, se apropie din ce în ce, cu cit se depărtează de ochiul omenesc, — vine luciul peste care lunecă, fulger, vagonul scin-teind și ziua și noaptea.

Te surprinde poziția pitorească a castelului și pentru strein săi chiar pentru Bucureșteanul care n'a părăsit centrul, când se află în locul acesta, rămâne uimit, el care credea că Bucureștiul e oropsit de natură, fără nici un farmec, fără nici o privesc.

Și minune de arhitectură este Castelul ascuns între pomi și flori, minune cu atât mai dragă nouă că restaurarea-i, recentă, este opera unui maestru român, arhitectul Gotereau din București.

E cu neputință de descris, în scurte cuvinte, în locul rezervat aici, bogăția și din afara și dinăuntrul Castelului și trebuie o cunoștință specială pentru a înșira podoabele de artă cari 's asvirlite, ici și colo, cu o îmbelșugare cu adevărat orientală.

Numai sosind la scara de onoare, simți că te afli înaintea monument, în care e pusă toată concepția unui artist, pentru a fi făcut vrednic adăpost al aceluia ce va conduce odată un popor.

Pe cât de modest e palatul regal din mijlocul zgomotului și falnicului Pod al Mogoșoarei, pe atât de somptuos e Castelul din mijlocul singurătății Cotrocenilor.

Și numeroasele cazarme din apropiere, și vastul poligon, cimp de defilare al viitorilor eroi, și biserica din curte, par'că te-ar face să retrăiești, cu gândul, o clipă din viața Evului mediu, liniștită, retrasă în pietate și setoasă doar de viteji.

A. S. R. Principele Ferdinand

Moștenitorul Tronului României

Aci, iată cîți-va ani, de cînd, adevărat castelan, zelos doar în studii, trăiește în tihnă, cu familia-i iubită, Principele Coroanei Romine, modest, conștiincios în datori, dorind aproape să fie uitat.

Și a trebuit să vie crunta boală! ca lovind în Prințul României, să se arunce neliniște și sfișiere de inimă în acest de tihnă locaș, împrăștiind neliniștea și tulburarea de suflete în casa întregii Romîni.

Nici o dată Castelul Cotroceni n'a gemut de atîta lume, — de o lume ce și ea gemea — și poate nicăieri, într'o clipă data, nu s'a simțit atîta durere — durerea unui întreg popor.

În parcul incintător, printre două alee de nisip, pe unde toată ziua se joacă micii prințișori, copilașii Romîni-i, între două alee de nisip, vezi straturi de flori, în culori vii sau discrete, și din aceste flori unele au fost rupte, de mina gingașă a Prințesei Romîniei, pentru a fi împrăștiate pe patul Augustului bolnav, semn lăcut și elocuent de pietate, al unui suflet iubitor, infricșat de desnădejde,

Și în biserica din curte, ascunsă și ea de frunze și ramuri, luminări de ceară au ars neocurmal și ceasuri întregi, în cucernică rugă, dinaintea Fecioarei Maria, Prințesa Maria a stat ingenuchiată, rugîndu-se fierbinte pentru iubitul soț și pentru fericirea Romîniei.

... Totul în țară se mișcă plin de viață — numai Prințul moștenitor, călăuza tuturor, să stea pironit pe patul de durere?

Un popor întreg dovedește acțiunea, dorește să meargă cu pași mari pe căile de progres — și prințul moștenitor să nu meargă odată cu el? Cuteza-va chiar Dumnezeirea să despartă lungă vreme un popor de conducătorul său?

* * *

Dinspre Castelul Cotroceni bate un vînt de liniștire și alinare. Copacii din falnicul parc, chiar ei înșiși, în dulce șoaptă, par a-și spune fericirea ce simt iar Romîni iși lunecă din gură în gură o vorbă mai bună, descrețînd frunzi, dînd voie unui suris să se nască pe buze.

Palatul de la Cotroceni

Fațada din spre grădina

www.dacoromanica.ro

EUGENIU BEHLES

Representant general al renumitei fabrici **TH. FLÖTHER** din Germania
București. — Strada Bibescu-Vodă, 1, 2 și 4. — București.

CEL MAI MARE DEPOSIT DE: LOCOMOBILE ȘI TREERATORİ

de 6, 8, 10 și 12 cai putere.

premiat cu cea mai înaltă distincțiune, adică cu unca

MARE MEDALIE DE AUR

(La concursul de Treerători de la Herăstrău la 1891)

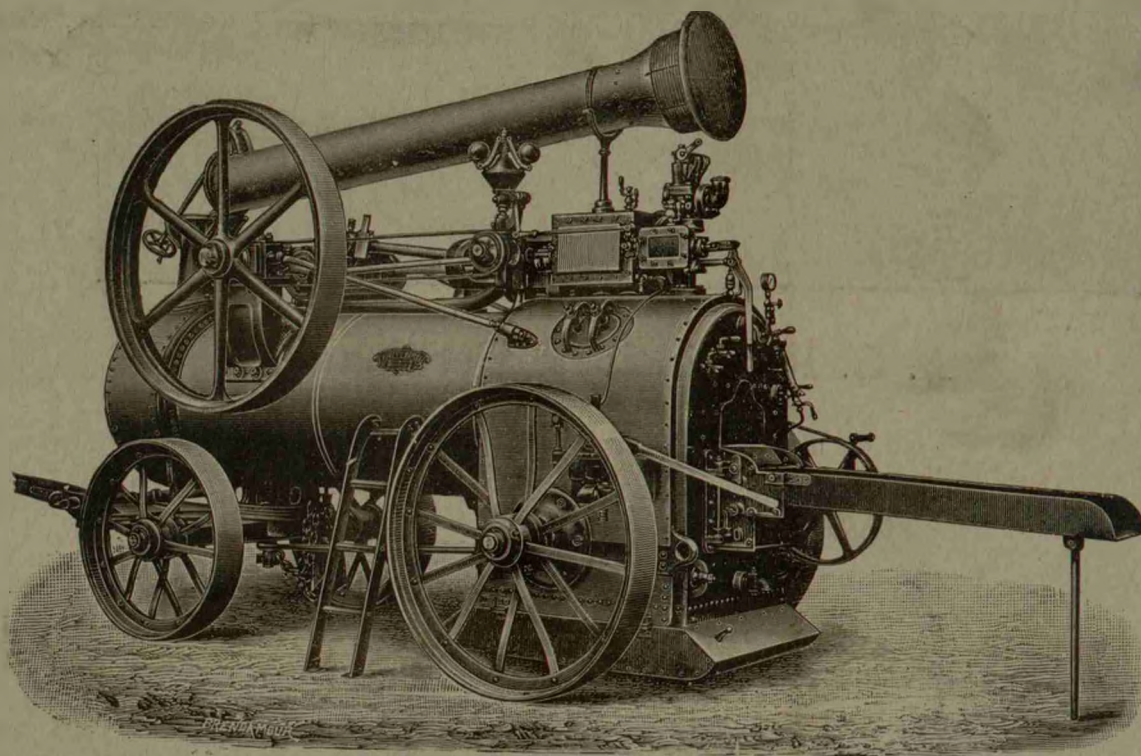
Aceste Mașine îndeplinesc toate cerințele agriculturii din țară, o asemenea garnitură, adică: Locomobilă și Treerătoare, s'a cumpărat de onor. minister de Agricultură pentru școala centrală de Agricultură de la Herăstrău.

PLUGURİ UNIVERSALE

DE OTEL, PERFECTIONATE

Pluguri cu 2, 3, și 4 brazdare, tot-d'a-una 400-500 pluguri în deposit.

Pluguri cu semănător de Porumb. — Pluguri Normale.

*Semănători, Triori
Vinturători, Greble de Fân
Baloze de Porumb
Mașine de tăiat pae și Fân
Răriți, Cultivatori, Tărâluți
Grape de fer flexibile și diagonale
Pârți de rezervă
Mușamale*

MAȘINE DE SCĂRMÂNAT LÎNĂ. — PIVE DE POSTAVURİ, etc.

Secerătoare simple „Continental” și Cositoare
PRECUM ȘI RENUMITA

*Curele de transmișune
Pietre de moară franceze
Morți transportabile
pe postament de fer și lemn.
Instalațiuni de morți perfect automate
cu valțuri.
Motoare de petrol, etc.*

*Pompe
pentru spălătul cazanelor de incendiu și de grădină.*

Secerătoarea „BONNIE”

CU APARAT DE LEGAT SNOPI ȘI CU TĂIȘUL LA DREAPTA
Cea mai simplă, ușoară și solidă, construită cu totul din oțel
Ultima perfecțiune, Model 1897
DIN RENUMITA FABRICĂ

JOHNSTON HARVESTER Comp., Batavia (America)

Garanție pentru buna funcționare și material solid